

աստեր փրկեալս իսնկա խիստ ուրեմն անդուջ յարքունեց
 ուրե ին հ աք բզմ Ըարակաւորք մինչ քեւ պարսպակէր
 աս առի պիտաննացու ինչիրս Զանկարծակի վազել
 հան մի իրագորք Ըն արկանեղր և իրաց Ծոցէր և կի՛Ծն
 հ որվեալ ի գորոյնն յերկիր քբաց ծակտակաւ յորմե
 կաներ փորր միջապմի Եւ շարջ Եկեալբզմ անկամ և ի
 ձեռն կամեցեալ մտաներ վերասին ուստի ելն և արկ ա
 նկ անդրէն ինեղքս զգլուխն իսկոյն իսկ վախճանեց աս
 Զա ձեռն շատ պզտուց գիտեմ բաց չկարեմ գրել հաս
 սար աս ձեռն իմաստուն իեղք հրամայեց արքն կեսարար աս ձեռն
 վիշապի ծրեւնոր սողամն գրեց ի կանար աս ձորի ձրեւ
 կաւ նակոյնեց գերկիր հասա
 ար = ծաղիկ ու գօ ձե հան

40
 Ընդ
 Ե

Երուսաղէմի Ս. Յակոբի մատենադարանին ձեռագրէ մը
 Նկարը ցոյց կու տայ իբր թէ վիշապ մը, որուն ոչ-հայկական հանգամանքը նկատելի է և սթարգապէս
 օձ մը կը ներկայացնէ որ մեծ նմանութիւն ունի յաջորդ նկարին մէջ ցոյց տրուած լուսանցարդին
 օձին հետ, անուամբ նշանակու էրուսաղէմի ձեռագրատան Ալեքսարանէ մը: Նշանակելի է որ եր-
 կուքն ալ ունին զալար մը կամ կապ մը սրջերնուն վրայ, հասանարար ոչ-հայկական աւանդու-
 թեան մը սլաոնաուս, քանի որ օձերը հայկական չեն: